

Дана нервно хапе устни.

— По-добре да спрѣме. Никакъ не ми се седи. Днесъ съмъ особено настроена.

Ние спираме. Съдаме на кушетката, единъ до другъ съ сладкото предчувствие че е дошелъ най-добриятъ часъ. Дана се шегува, че скоро портретътъ ѝ ще я изпѣди. Азъ отговарямъ, че ще почна новъ, този пѣтъ композиция въ народенъ духъ: слънцето спуска златна люлка, наоколо сж момитѣ що сж се люлѣли вече, а въ люлката Дана севдига къмъ небето...

— Като хубава Добринка — казва тя тѣжно презъ смѣхъ. Ами знаешъ ли че тая Добринка е създадена отъ бѣлъ камѣкъ? Да-а! Майка ѝ била бездетна, взѣла бѣло камѣче отъ Тунджа, повила го въ пелени, полюляла го и триста пѣсни изпѣла. И отъ коннежа на бездетката и вълшебството на пѣснитѣ се родилъ животъ! Защо не ставатъ такива чудеса?

— Тогава бракътъ ще бѣде излищенъ! — продължавамъ азъ, като не обръщамъ внимание на нейната внезапна тѣга.

Но тя отново се засмива безгрижно. Съ дяволитостъ, подъ която вече се изгубва всѣка тѣга, пита:

— Ваню, а какво е твоето отношение къмъ брака? Сериозно, какво мислишъ за това? Ти никога не приказвашъ за... за... за... задълженията къмъ него!

— Задължения ли сж не ми ги хвали! — отклонявамъ инстинктивно отговора си азъ.

А тя още по-явно се смѣе. Усмивката прескача отъ очитѣ, тия мили гължбови очи, и спира върху устнитѣ, тънки като цвѣтенъ листъ. Тя ме хваща за ръка, стиска я съ две ръце и смутено бѣбри:

— Азъ все искамъ да те запитамъ за това... и ми се виждаше... смѣшно... Нали често рѣцетѣ, очитѣ, устнитѣ, говорятъ толкова много... и думитѣ сж излишни? И до сега ми се струваше съвсемъ напраздно да те питамъ.

— Но защо попита тогава?

— Защо? Незнамъ какъ! Отъ два дни една мисълъ не ми дава мира... Струва ми се, ти си толкова привързанъ къмъ семейството, че едно откъсване би те наранило. Но стига за това...

И тя изведнажъ става странно сериозна.

— А ти за мене си... — но не довѣршава.

— Какво съмъ за тебе?

— Ти си за мене, първо, майсторъ на четката, художникъ, и... второ...

— Второ?

— И второ... разтрепераното мое момченце...

И безъ лъжливо стѣснение, чиста и безгрѣшна, тя ме